

Тазкия дарслари (133-дарс). Гапни диққат билан гапирмаслик

ТАЗКИЯ
133-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

16:00 / 24.04.2021 3375

Аллоҳ таолога, эътиқодга, диний таълимотларга тегишли сўз ва гапларни эътиборсизлик қилиб, бузиб гапириш ҳам катта офатдир. Бунда куфр, ширк ва гуноҳ бўладиган гаплар айтилиб қолиши бор.

هَلْ لَعَلَّ لَإِيَّائِصِّ بِنِّ لَإِيَّائِصِّ أَلْجُرِّ نَأْ : أَمْ هُنَّ عُلَّ لَإِيَّائِصِّ سَابَعِ نَبِّ لَإِيَّائِصِّ
لَاقَفَ : تَتَّئِشَ وَهَلَّ لَإِيَّائِصِّ أَمْ : لَاقَفَ رَمَّ أَلَّ صُنَّ بَ يَ فُ هَمَّ لَ كَفَ مَّ لَسَوُ
ءَاشَ أَمْ : لُقُ ؟! أَلْ دَعِ هَلَّ لَإِيَّائِصِّ نَتَّ لَ عَجَّ أَمْ : مَّ لَسَوُ هَلَّ لَإِيَّائِصِّ بِنِّ لَإِيَّائِصِّ
: «هَدَّ وَهَلَّ لَإِيَّائِصِّ»

Имом Насоий Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуйидагилар зикр қилинган:

«Бир одам келиб, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга баъзи нарсаларни гапира бошлади ва: «Аллоҳ ва сиз истасангиз», деди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сен мени Аллоҳга тенг қиялсанми?! Аллоҳнинг ёлғиз Ўзи истаса, дегин», дедилар».

Имом Абу Довуд ва имом Насоий Ҳузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуйидагилар айтилади:

تَتَّئِشَ وَهَلَّ لَإِيَّائِصِّ أَمْ أَوْلُوقَاتِ أَلَّ : مَّ لَسَوُ هَلَّ لَإِيَّائِصِّ بِنِّ لَإِيَّائِصِّ
: «تَتَّئِشَ مَّ هَلَّ لَإِيَّائِصِّ أَمْ أَوْلُوقَاتِ نَكَلَوُ»

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ ва сиз истасангиз», деманг, «Аллоҳ, сўнгра сиз истасангиз», денглар», дедилар».

Чунки «ва» сўзи баробарлик маъносини билдиради.

هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ لَوْ سَرَّ دُنْعُ لُجْرَ بَطَخٍ؛ لَأَقْرِمَتْ أَحْرَابُ بَيْدَعٍ نَعَى وَغَدَقَ دَقَفٌ أَمْوَصَعِي نَمَوْ دَشْرَ دَقَفٍ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَوْ؛ لَأَقْرِمَتْ مَلَسَوْ بِي طَخُ لَأَسْئِبُفُ تَكْسَا؛ مَلَسَوْ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ. «تَنْأ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَ»؛ مَلَسَوْ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ. «تَنْأ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ»؛ مَلَسَوْ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَوْ دَشْرَ دَقَفٍ بِي عَفْأَشْ لَأَوْرَ.

Адий ибн Ҳотим розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида хутба қилиб:

«Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига итоат қилса, батаҳқиқ, тўғри йўлни топибди. Ким икковларига осий бўлса, батаҳқиқ, адашибди», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жим бўл! Қандай ёмон хатиб экансан!» дедилар.

Сўнгра Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига итоат қилса, батаҳқиқ, тўғри йўлни топибди. Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига осий бўлса, батаҳқиқ, адашибди. «Ким икковларига осий бўлса», демагин», дедилар.

Шофеъий ривоят қилган.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳу айтади: «Бирингиз ўз ити ила ҳам ширк келтириб қўйиши мумкин. «Агар ўша ит бўлмаса, уйимизни ўғри уриб кетарди», дейди».

هُنَأَ مَلَسَوْ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ، هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ بِي نَعَى وَغَدَقَ دَقَفٌ أَمْوَصَعِي نَمَوْ دَشْرَ دَقَفٍ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَوْ؛ لَأَقْرِمَتْ مَلَسَوْ بِي طَخُ لَأَسْئِبُفُ تَكْسَا؛ مَلَسَوْ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ. «تَنْأ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ»؛ مَلَسَوْ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَ»؛ مَلَسَوْ هَؤُلَاءِ لَآئِلُ مَا لَآئِلُ بَيْبِنِ لَأَقْرِمَتْ»؛ مَلَسَوْ هَلْ وَسَرَوْهَلْ لَاعِطِي نَمَوْ دَشْرَ دَقَفٍ بِي عَفْأَشْ لَأَوْرَ.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизлардан бирортангиз «қулим, чўрим», демасин. Лекин «ўғлим, қизим, ғуломим» десин», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

Иброҳим Нахаъий айтади: «Қачон бир одам бошқасига: «Эй эшак!», «Эй чўчқа!» деса, қиёмат куни унга: «Сен буни эшак қилиб яратганимни кўрганмидинг?! Сен буни чўчқа қилиб яратганимни кўрганмидинг?!» дейилади.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди